

АНАЛІЗ ПРОБЛЕМНОГО СЕРЕДОВИЩА ТА ОСНОВНИХ СТЕЙКХОЛДЕРІВ У СФЕРІ ТРАНСПОРТУ УКРАЇНИ

Проблеми середовища та ключових стейкхолдерів у галузі транспорту мають місце в таких сферах як залізничний транспорт, дорожнє господарство, автомобільний та міський електричний транспорт, авіаційний транспорт та водний транспорт. Оцінюючи статистичні дані можемо виділити низку проблем, які мають місце нині в межах виділених галузей [1; 2; 3; 4].

Сфера залізничного транспорту, де стейкхолдерами виступають юридичні, фізичні особи, споживачі послуг (пасажирів поїздів, підприємці – користувачі залізничних вантажних перевезень, всі громадяни – споживачі продукції, у собівартість якої закладено частку перевезень залізницею), АТ «Укрзалізниця», виробники локомотивів, вагонів та обладнання, приватні оператори, надають послуги на ринку залізничних перевезень після впровадження реформи приватної тяги на залізниці. В сучасних умовах характеризується низкою проблемних моментів, зокрема: 1) низька якість послуг залізничних вантажних перевезень; 2) низька якість сервісу при здійсненні пасажирських перевезень залізницею; 3) збільшення ризиків з безпеки та погіршення якості перевезень.

У сфері дорожнього господарства основними стейкхолдерами виступають юридичні, фізичні особи, користувачі дорожньої мережі (перевізники, приватні власники транспортних засобів, пасажирів), науково-дослідні та проєктні інститути, будівельні організації, Державне агентство

автомобільних доріг України. Проведений аналіз дозволяє виділити проблеми, зокрема: 1) незадовільний стан доріг та дорожньої мережі; 2) недостатність фінансових ресурсів для розвитку дорожньої галузі, неефективне освоєння коштів, що виділяються з бюджетів; 3) низький рівень ефективності експлуатації і забезпечення збереження автомобільних доріг від впливу перевантаженого транспорту.

Сфера автомобільного та міського електричного транспорту, де стейкхолдери юридичні, фізичні особи, споживачі послуг автомобільного та міського електротранспорту (пасажирів, всі громадяни – споживачі продукції, у собівартість якої закладено частку перевезень автотранспортом, замовники послуг з вантажних перевезень), перевізники, Державна служба України з безпеки на транспорті також характеризується низкою недоліків. Так, серед основних проблем виділимо: 1) недостатній рівень якості послуг з перевезень пасажирів та їх доступності; 2) наявність дозвільної системи щодо міжнародних вантажних перевезень.

В галузі авіаційного транспорту, де стейкхолдерами виступають юридичні, фізичні особи, споживачі послуг авіаційного транспорту (пасажирів, вантажовідправники та вантажоотримувачі), авіакомпанії, власники аеропортів, виробники рухомого складу та обладнання авіаційного транспорту, Державна авіаційна служба України, Державне підприємство «Украерорух», основні проблеми виявлено в частині: 1) неефективного формування безпечного, доступного та зручного способу перевезень авіаційним транспортом; 2) непрозорого механізму доступу на ринок авіаперевізників; 3) відсутності повноцінної та фактичної роботи авіаційного транспорту внаслідок російської збройної агресії.

Сфера водного транспорту, яка містить серед стейкхолдерів юридичні, фізичні особи споживачі послуг водного транспорту, (відправники та отримувачі вантажів, портові оператори, пасажирів), юридичні та фізичні особи, що надають послуги водного транспорту (власники суден,

транспортних та логістичних компаній), Державна служба морського та річкового транспорту України, Державне підприємство «Адміністрація морських портів України» також має низку проблемних моментів. Так, серед основних проблем виділимо: 1) неефективну роботу портового господарства та підприємств водного транспорту; 2) неналежний стан річкової інфраструктури та низький рівень використання річкового транспорту, внутрішніх водних шляхів; 3) ускладнене судноплавство та блокування портів через російську збройну агресію.

Таким чином, систематизація та формалізація проблем проблеми середовища та ключових стейкхолдерів у галузі транспорту дозволяє удосконалити процеси формування мети та цілей політики публічного адміністрування в цій галузі.

Список використаних джерел

1. Грисюк Ю. С. Механізми державного регулювання у сфері транспорту в Україні. – Кваліфікаційна магістерська робота на правах рукопису. Київ, 2021. 85 с.
2. Національна транспортна стратегія України на період до 2030 року, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 травня 2018 р. № 430-р URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018-%D1%80#Text> (дата звернення: 17.05.2022 р.).
3. Офіційний вебсайт Міністерства інфраструктури України. URL: <https://mtu.gov.ua/>. (дата звернення: 17.05.2022 р.).
4. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 7 квітня 2021 р. № 321-р «Про затвердження плану заходів з реалізації Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/321-2021-%D1%80#Text>. (дата звернення: 21.05.2022 р.).